

lesarabrøv

Ólavur Halgi politiskt valagn

brúkarateigurin

Um reklam, brúkaran og el-tól

Vit liva í einum samfelag, har m.a. reklam verður nýtt sum eitt amboð, at gera okkum brúkarar bundnar at ymskum, ið vit, tá vit hugsa okkum um, als ikki hava fyrri neyðini. Reklaman billar okkum inn, at vit hava brúk fyrri bæði einum og øðrum, tí reklaman er amboðið, framleiðarin og seljarin hava, fyrri at fáa okkum at keypa. Teir nýta øll vápn, tala til vakurleika, hugna, status o.s.fr., men sannleikin er tann, at reklaman mangan kann sammetast við ein tjóv, ið á lúmskan hátt lokkar pening frá okkum.

Nú kann tað sigast at vanligu lýsingarnar í føroysku bløðunum bara siga frá, hvar tann og tann veran fæst og hvat hon kostar, og kann hetta hava týðning fyrri hann, ið ikki hevur stundir at leita í fleiri krumbúðir. Men tær lýsingar, ið eisini siga frá dygdum og góðsku, eru ofta villeiðandi, tí tær siga onki um tær møgulu ódygdarnar, ið eru, og tá er skjótt at keypa »katten í sækken.« Tær lýsingar, vit eiga at ansa eina mest eftir, eru frá útlendskum fyrirkomum, tí tá kunnu vit ofta verða svikin. Tað hava verið fleiri klagur til Brúkarafelagið júst um slíkt, ið er keypt eftir hesum lýsingum.

Fyrri júl var ein lýsing frá danskari fyrirkomu um eitt filmstól, hetta var sera biligt við stórum avslátri. Men tá ið tollur verður lagdur aftrat, tá verður hetta tól eins dýrt, kanska dýrari enn í Føroyum, og so hevur brúkarin ikki havt umstøður at siggja tað, áðrenn hann keypir.

Í dag er tað ikki óvanligt at eitt húsarhald hevur øll nútímans el-tól. Hesi tól eru dýr. Bæði eru tey dýr at keypa og orkukrevjandi. Á føroyska marknaðinum eru nógv ymski merki, og sambært lýsingarnar eru øll best, kann vera at so er, men tá so samstundis prisirnir eru so

ymskir, verður torført hjá tí vanliga brúkarinum at vita, hvat ið hann skal keypa. Tað kann nevniliga væl vera so, at tað biliga tólið er fult so gott sum tað dýra, men tað kann eisini vera so, at munurin á kapasitetinum ger primumin.

Hvussu kunnu vit vita um eitt tól, vit keypa er gott.

Rád og resultater er blað, ið Statens Husholdningsråd gevur út. Her eru at finna úrslit av royndum, gjørdar eru av ymskum el-tólum og eisini aðrar royndir.

Her eru nøkur ráð til hann, ið skal út at keypa sær eina vaskimaskinu:

Áðrenn maskinan verður keypt, kannar tú eftir:

um hon hevur tey vaskiprogramm, brúk er fyrri,

um trumlan er sløtt innan,

um programveljarin er lættur at handfara,

um maskinan kann sentrifugera separat,

um tað ber til at bróta av, meðan hon vaskar, t.d. um eitt hvørt er gloymt at koyra í maskinuna,

um leiðbeiningin sigur nakað um, hvussu nógv vatn maskinan brúkar, fyrri at vita, hvussu nógv vaskievn, ein skal nýta,

hvussu long garanti-tíðin er og um givið verður garanti uppá reparatiónir útyvir ta vanligu garanti-perioduna.

Kanna eisini eftir, hvussu nógv kg av klæðum hon tekur og hvussu stór streym-nýtslan er, tí hetta kann sammetast við tíðina, hon vaskar.

Hygg í Rád og resultater eftir teim royndum, har eru gjørdar.

Adressan er Rád og resultater, Statens Husholdningsråd, Amager Fælledvej 56, København S.

Brúkarafelagið er eisini til reiðar at geva ráð og vegleiða við keyp av slíkum tólum á telefon 12946 aftaná kl. 19.00.

Brúkarafelagið

Í Dimmalætting nr. 28, 1978, hevur »siglingar-maður« (?) eina grein um Ólav Halga.

»Siglingarmaður« (?) gremur seg vegna fugl-firðingar um Ólav Halga, sum eftir at vera lagdur, varð seldur á tvingsils-uppboði til landið.

Hvat liggur aftanfyrri hesa grein hjá »Siglingarmanninum« (?), ið eg seti spurnartekin við, at hann er, er lætt at lesa millum linjurnar. Tað er ikki fugl-firðingur, tað snýr seg um, men tað eru tær stemmur til valið, frá teimum, sum hava gloymt ella ikki kenna søguna um Fuglafirðið og Ólav Halga.

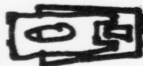
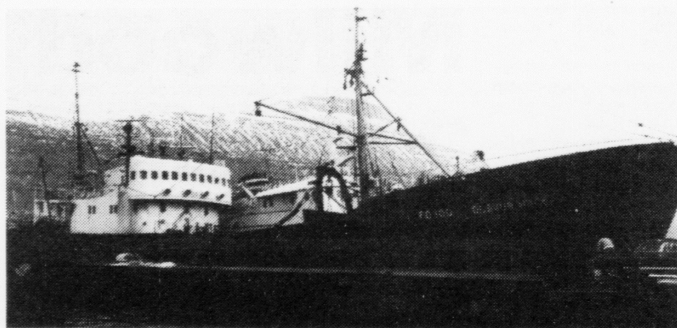
Tað verða 19 ár í november síðani Ólavur Halgi kom til Fuglafirðið. Tey árin leitaðu uml. 100 mans úr Fuglafirði til Íslands og aðrastaðir fyrri at vinna til seg og síni. Hvat skrivaði Dimma tá um uppbyggingina av landi okkara, tá ið menn troðkaðu á at fáa nakað gjørt eisini í Fuglafirði til domis kai: »vi har en god træbro« og um skipini »opbevarelse af kutterflåden«.

Tá vóru menn í øðrum bygðum farnir undir at

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyrri at fáa lesarabrøv upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórinn veit, hvør hevur skrivað brevíni.

endurnýggja skipafloktan við teimum møguleikum, ið aðrir flokkar høvdu fingið gjørt figgarliga møguligar (lesið bert Dimmu frá teirri tíðini). Tá var tað, at hesir menn ið hvørt ár máttu leita av landinum í vinnu, tóku seg saman við teir kommununi, arbeidsmannafelag, arbeidiskvinnufelag og fleiri í bygdini, sum kundu, at byggja Ólav Halga. Og eg trúgvi, at tað er eingin fuglfirðingur, sum gremur seg, men heldur gleðir seg um við stoltleika, at hann var við til at byggja eitt tilíkt skip, sum eftir 20 ár at vera blivið ótíðarhóskandi til fiskiskap kann nýttast til verjuskip kring land okkara (íkkí Noreg) til gagns fyrri teir, ið her nú kunna fiska og tað arbeiði, tað gevur til tey á landi eru, so ikki meira er neyðugt at leita av landi til vinnu.

Fuglfirðingur

Undirritaði tekur seg sum haldara av Sosialinum

Navn: _____

Bústaður: _____

Kannað posthúsinum

Ópostað
(SOSIALURIN
rindar
postgjaldið)

19

sosialurin

Postbox 76
3800 Tórshavn

Rættleiðing

Nakrar rættleiðingar til greinina hjá Katrinu á Trøllanesi í Dagblaðnum hin 24. februar — Hugleiðingar um føroyska ull —

Fyrst skal eg loyva mær at gera vart við, at vit í Føroyum hava fleiri spunavirkir og bindingavirkir, men at TØTING-ARVIRKIÐ er einnevt.

Katrina á Trøllanesi skrivur: Tøtingarfabrikk ella -fabrikkir hava tó virkað í longu nógv ár, men tíverri má sigast, at nakað ekað føroyskt ullararbeiði hava hesar fabrikkir ikki gjørt.

Nú veit eg ikki, um Katrina á Trøllanesi hevur verið her á Tøtingarvirkinum og fylgt arbeiðinum frá enda í annan. Síðan vit byrjaðu í 1961 hevur virkið verið opið fyrri einum og hvørjum, sum hevur ynskt at gera seg kunningan við okkara arbeidslag og her hava verið so mong túnd, at eg kann ikki minnst øll, men tá

hon skrivur so, er tað ikki hugsandi og fyrri hana stórt spell, at hon ikki kom her at tosa um ullararbeiði við arbeidssólkið á virkinum, áðrenn hon skulðsetti tey fyrri ódugnaskap í bløðunum.

Eg kann forvissa Katrinu á Trøllanesi um, at meira EKTAD føroyskt ullararbeiði hevur ikki verið gjørt nakrantíð enn tað, sum her verður gjørt bæði av yngri og eldri.

Katrina á Trøllanesi skrivur framvegis:

Hesar tøtingarfabrikkir blanda ymski uppi ullina, soleiðis at tógvið gerst hart og hvast.

Tøtingarvirkið letur sjálvboðið alla sína framleiðslu bæði av tógvi og ploggum vera undir støðugum internationalum eftirliti. Tøtingarvirkið hevur rætt at nýta heims-kenda Woolmark garanti-merkið, sum borgar fyrri, at veran er 100% EKTAD rein nýggj ull.

Fyrri at ognast rættin til at nýta Woolmark garantimerkið mugu bæði tógvi og plogg til laboratoriekanningar javnan. Herumframt vitja umboð fyrri I.W.S. internationala ullsekretariatíð eisini virkið og er bara tað minsta svik missir ein sitt licence, so eisini her kann eg forvissa Katrinu á Trøllanesi um, at á Tøtingarvirkinum verður einki YMISKT blandað uppi.

So skrivur Katrina á Trøllanesi:

Keypið maskinur, sum eru eignaðar og sanniliga ikki hvat sum helst.

Eg havi hugt eftir øllum spunaløgum, sum higar til lands eru komin og harafturat eisini at mongum, mongum øðrum bæði í Íslandi, Noregi, Danmark, Tysklandi, Belgíu o.s.v.

Ikki haldi eg, at keypt hevur verið hvat sum helst. Sjálvandi kunnu tær eldru maskinurnar ikki metast við tær nýggjastu, men eg meti, at væl hevur verið keypt av teim ymsku líka frá Evensen til Gregersen.

At Tøtingarvirkið hevur tær bestu maskinurnar í dag og harvið er ført fyrri at gera tað besta tógvið, sum nakrantíð hevur verið maskingjort í Føroyum, er bert natúrligt, tí maskinurnar á Tøtingarvirkinum eru tær nýggjastu og tær mest nútímansgjørdur.

Ólavur Gregersen

Framhald á síðu 9